

KISVÁRDA INTERJÚ ANDERSON PICÓVAL

Anderson Pico a magyar élvonalban szeretné megmutatni, milyen az, amikor valaki Roberto Carlos stílusában játszik FOTÓ: MEDER ISTVÁN ÉS AFP

BODNÁR TIBOR

A Diósgyőr elleni mérkőzés tudósításában azt írtuk, hogy a magyar élvonalban még sohasem játszott olyan futballista, aki küllemében és játéktílusában annyira hasonlítana Roberto Carlosra, mint ön. Példaképének is tekintí a világbjajnok balhátvédet?

Ez gyermekkorom óta így van – válaszolt nagy mosoly kíséretében a kisvárdaiak 29 éves brazil futballistája, Anderson Pico. – A kinézetem miatt mindig hozzá hasonlítottak, és amikor csatárból balhátvéd lettem, magam is nagy Roberto Carlos-rajongóvá váltam, és a pályán is olyan akartam lenni, mint ő. Rengeteget gyakoroltam a szabadrúgásokat, és a nagy bedobásokat is igyekeztem tökélyre fejleszteni, mert mindenben a rá akartam hasonlítani.

Az ukrán Dnipro játékosaként az Olekszandrija elleni mérkőzésen 2016-ban csaknem lemásolta azt a legendás gólt, amelyet Roberto Carlos 1997-ben szerzett a franciák elleni Konföderációs Kupa-mérkőzésen. Ez volt a legszebb találat, amelyet pályafutása során rúgott? Sok ilyet nem szereztem, de azért akad három-négy, amely hasonlít a videomegosztón is fellelhető gólomra, no meg arra is, amellyel Roberto Carlos

A Gremióban, a Flamengoóban és a tragikus sorsú Chapecoensében is futballozó zömök védő pontosan tudja, milyen az, amikor FÉLISTENKÉNT TEKINTENEK A JÁTÉKOSOKRA.

is híressé vált. Rengeteget gyakoroltam ezeket a lövéseket, annyi a különbség, hogy én jobbal végzem el a szabadrúgásokat, de azért balhátvédként a bal lábamat is tudom használni.

Tudja, hogy Magyarországra érkezése után sok kritika érte, mondván, a Kisvárdára szerződöttetett egy kövér brazilt? Zavarják ezek a vélemények? Egyáltalán, mennyit kell küzdenie a testsúlyával?

A korábbi klubjaimban is előkerült ez a téma, sokat kellett harcolnom azért, hogy elfogadjanak. Genetikailag vagyok ilyen, apám és a testvérem is ilyen alacsony, zömök típus. Kisvárdára kihagyás után érkeztem, le kellett fogynom, hogy fizikailag utolérjem magam, és tudom, még három-négy kilótól meg kellene szabadulnom, hogy jobb teljesítményre legyek képes.

Olyan klubokban szerepelt, mint a Gremio, a Chapecoense vagy a Flamengo. Mit jelent ekkora klubokban játszani olyan országban, ahol vallásnak számít a futball?

Ezzel egy brazil futballista sosem foglalkozik, mert neki ez a természetes,

ebbe a helyzetbe születik bele, és nem lepődik meg, hogy egyes labdarúgókra félistenként tekintenek. A Gremióban utánpótláskorú játékosként is különös bánásmódban volt részünk – na de a

Flamengóban játszani valóban leírhatatlan érzés. Mindent felülmúl, amilyen rajongás övezi országszerte a csapatot és a játékosokat. Cseppet sem zavar, hogy Magyarországon kevesebben járnak meccsre, mint Braziliában, nekem az a fontos, hogy Kisvárdán is a legjobb tudásomat nyújtsam. Porto Alegre, ahol éltem, hatalmas, nyüzsgő város, de egyáltalán nem bánom, hogy ezúttal csendesebb helyre kerültem, hiszen magam is nyugodt típus vagyok, nem szeretem, ha folyamatos felhajtás van körülöttem.

Azt azért érezte, hogy a Diósgyőr elleni megmozdulásaival belopta magát a szurkolók szívébe?

Az elsődleges az, hogy a csapat érdekeit tartsam szem előtt. Tisztában vagyok vele, hogy a magyar élvonal abszolút újoncához kerültem, a cél a bentmaradás, ehhez alázatos futballra van szükség tőlem is.

Ha pedig a szurkolók azt látják, hogy ez megvalósul, akkor biztosan még jobban megkedvelnek. Sokat jelent a szeretetük, főleg most, hogy az iskolakezdés miatt a családomnak, a feleségemnek és a két fiamnak haza kellett utaznia. Ugyanakkor a beilleszkedést megkönnyíti, hogy Felipe és Sassá személyében két brazil társ is velem együtt érkezett Kisvár-

dára, és csapatkapitányunk, a magyar nyelvet is remekül beszélő Lucas is nagyon sokat segít nekünk.

Melyek voltak azok a mérkőzések Braziliában, amelyeket a hangulata miatt sohasem fog elfelejteni?

Két ilyen is van, mindkettő a Gremióhoz köthető. Az egyik, amikor a régi stadiont búcsúztattuk éppen a Porto Alegre-i derbivel, amelyen az Internacional volt az ellenfél. Sok szép emlék köt ahhoz a stadionhoz, ráadásul szinte a szomszédságában nőtem fel. A másik pedig az új stadion avatója, mondanom sem kell, telt ház előtt léptünk pályára a német Hamburg ellen.

Három évvel azelőtt játszott a Chapecoensében, hogy a csapatot szállító repülőgép a kolumbiai Medellín közelében lezuhant. Sok korábbi csapattársát, barátját veszítette el?

A mai napig nagyon nehéz erről beszélnem, nem is szeretem, ha szóba kerül a tragédia. Sok barátom meghalt, nehezen tudom feldolgozni a történeteket, talán soha nem is tudom... Velük kapcsolatosan inkább azokra a szép élményekre próbálok gondolni, amelyeket közösen éltünk meg, miközben azért az elhunyt csapattársak feleségeivel, családtagjaival is igyekszem tartani a kapcsolatot.

A Puskás Akadémia és a Diósgyőr ellen is voltak gólt ígérő hatalmas lövései. Elképzelte már el az első magyarországi gólját?

Nagyon szeretek szabadrúgásból gólt szerezni, és bízom benne, hogy minél többször sikerül. Természetesen mindegy, hogyan találom be, csak minél hamarabb jöjjön el ez a pillanat.

RÉVÉSZ Attila
a Kisvárdai Master Good sportigazgatója

„Sokan megmosolyogtak, amikor azt mondtam, hogy Anderson Pico nem a mi szintünk – sokkal jobb játékos az itt szereplő légiósok többségénél. Nem véletlenül fizetett érte a Dnipro egymillió eurót, és ha ukrán klubjával nem került volna pénzügyi vitába, nem is tudtuk volna idehozni. Jó úton jár, hogy elérje a versenysúlyát, és az is igaz, hogy meg is kellett már büntetnünk, amikor a mérleg többet mutatott a kelleténél.”